

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **K. G. i M. R.**

skazanych za przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 i 2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 15 kwietnia 2025r.

wniosek obrońcy skaranych

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16 stycznia 2024r., sygn. akt III K 151/22, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 26 września 2024r., sygn. akt II AKa 85/24

postanowił:

wniosku nie uwzględnić

Wnioski obrońcy skaranych K. G. i M. R. nie zasługiwały na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek ten powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności

podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Wnioski obrońcy są jednobrzmiące i nie zawierają takiej argumentacji. Obrońca skazanych określił rangę stawianych zarzutów oraz podniósł, że wykonanie kary pozbawienia wolności będzie stanowić nie tylko niepowetowaną szkodę dla skazanych, ale też obciążone będzie zbyt wysokim ryzykiem niezasadnego pozbawienia ich wolności.

Postawione w kasacji zarzuty nie mają charakteru bezwzględnych przesłanek odwoławczych – wskazano w nich na naruszenie przez Sąd II instancji prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k., oraz prawa materialnego w postaci art. 280§1 i 2 k.k. oraz art. 60 k.k. w zw. z art. 54§1 k.k. Ocena zasadności tych zarzutów nie może być jednak postrzegana jako jednoznaczna, tym bardziej, że w odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie (w uzasadnieniu wskazując na jej oczywistą bezzasadność). Sam zaś fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania kary, bowiem nie można zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok.

Wszystko powyższe powoduje, że wnioski nie zasługiwały na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]